

Bladet udgives af Foreningen og udgaar 1 Gang maanedlig samt sendes uden Vederlag Foreningens Medlemmer. Det aarl. Medlemskont. er for de act. Medlemmer 12 Kr. i Filialerne 6 Kr. for de pas. Medlem. 4Kr.

„BREVDUEN“

Organ

for

Anmeldelser om Optagelse i Foreningen, hvilket sker ved Ballotation, maa ske skriftlig til Formanden, Grosserer W. Gjessing, Graabroretorv 18, 2. Sal. Kjøbenhavn K.

Medlemmeene af Brevdueforeningen Kjøbenhavn

stiftet 11te Juni 1878.

Nr. 6.

✻ JUNI 1884. ✻

2den Aarg.

Foreningsanliggender.

Den paatænkte Udfugt til Marienlyst, som agtedes afholdt paa Foreningens Stiftelsesdag den 11te Juni, maa begrundet paa for ringe Tilslutning opgives.

Da der imidlertid til Bestyrelsen er rettet en Anmodning fra flere Medlemmer om at høitidelig holde Stiftelsesdagen med en mindre Udfugt, vil der Onsdagen den 11te ds blive afholdt en Diner paa Raadvad, hvortil Listen er fremlagt paa Foreningens Kontor, men denne slutes bestemt Lørdag d. 7de ds. Kl. 2, hvortil de ærede Medlemmer bedes tegne sig betimelig.

Fredag den 2den Mai afholdtes Møde i Café National paa hvilket der optoges 16 nye Medlemmer.

Fredagen den 6te Juni afholdes Møde i Café National, Taarnværelset mod Jernbanegade. Kl. 9 præc. foretages Ballotation paa nedenstaaende Herrer:

I Hovedafdelingen

som passive Medlemmer

Hr. Kapt. af Generalstab. H. v. Holbøll v. Formanden
„ Voigt, Nymindegab p. N. Nebel „ —
„ Cand jur. C. Lassen, „ Wilhelmssen
„ Grosserer W. Bekker, „ Nord.
„ Bagermester A. Ryder, „ P. Ryder.
„ Urtekræmmer Joh. Berthelsen, „ —

I Aarhus Afdelingen.

som aktive Medlemmer:

Hr. Pr-Lieut. Kock ved Formanden
„ Gartner Møllerup v. —

De ærede Medlemmers Opmærksomhed henledes paa den Bladet medfølgende Traineringsliste. Forat Duerne kan komme med til Traineringerne bedes d'Herrer møde bestemt til den fastsatte Tid med deres Duer, og tillige nøie paasee at kun de stemplede Duer komme i Kurvene. Findes der af Kontrolcomiteen ustemplede Duer i Kurvene, vil vedkommende Eier tabe Retten til oftere at deltage i Traineringerne.

Brevduernes Trainering.

Som det fremgaaer af Foreningsbladet for forrige Maaned, udløb Tidsfristen for Indmeldelsen af Duer til Kapflyvningen fra Vordingborg den 30

f. M., hvorefter Traineringen til de forskjellige for Præmieflyvninger fastsatte Udgangspunkter, tager dens Begyndelse. Det turde desaarssag formentlig ikke anses for overflødig, mindre endnu for unyttigt, i et kort Resumé, ligesom at samle de aller-nødvendigste Iagtagelsesregler for Duerne sendes paa Reise, navnlig efter den usædvanlige Tilgang af aktive Medlemmer, som saavel Hovedforeningen som Filialerne, har kunnet glæde sig ved. Brevdueforeningen er, uagtet Stiftelsesaaret 1878, endnu i dens Barndom og ligesom Barnealderen i andre af Livets Forhold er vanskelig at komme udover, saaledes ogsaa med Hensyn til den Idræt for hvilken Foreningen er stiftet og har virket indtil nu, med afvejlende Held men med usvækket Iver.

Hvad det først og fremmest gjælder om, er, ved en skarp Iagtagelse af Duernes Væren, at forvise sig om, at ingen Due sendes paa Reise, der ikke i enhver Henseende er karsk, at den ikke mangler nogen eneste af Slag- Dæks- eller Halefjer; thi i saa Tilfælde fordrer Flyvningen saameget større Anstrængelse og følgelig mindre Sandsynlighed for Duens prompte Hjemvenden. Man erindrer dertil, at det Fedt som bedækker Duernes samtlige Fjer, og er bestemt til, at hindre Luftens Gjennemtrængen, formindskes ved hyppig Badning, hvisaarsag man under Dressuren, bør indskrænke denne betydelig, ligesom man i nogen Tid før en Konkurrenceflyvning, handler rigtig ved, at hindre Duen fra enten at bade sig eller komme uden for Slaget i Regnveir. Faa Dage før eller efter Æglægningen bør Hunnerne fritages for enhver Anstrængelse med Flyvning, ligesom ingen Due bør sendes paa længere Reiser, der har saa smaa Unger, at de mades med den i de Gamles Kro tilberedte Vælling. Ved Indfangningen af de til Reise bestemte Duer, bør anvendes den største Forsigtighed. Saalidt Forstyrrelse og saalidt Jagen omkring i Slaget som mulig, forinden de sættes i Reisekurven. Disse bør ikke overfyldes, ligesom de forskjellige Kjøen ikke gjerne maa afsendes samlede. Som Duerne før Reisen bør forulempes og ængstes saalidt som mulig, det være ved Indfangningen eller under Transporten, saaledes maa de ved Hjemkomsten ikke forstyrres eller forulempes, det være sig enten ved en hurtig Lukning af Ind- og Udgangsaabningen, eller paa anden Maade. Derimod ville de ved deres Hjemkomst til Slaget synes vel om, at være ventede, saavel med lidt lækkre Retter som med rent Vand. Saaledes forberedt, har Eieren gjort sit til, at fremme den af Duerne ønskede Gjerning, dog, at dertil kun anvendes Duer, der ligefra deres Ungdom ere vant til Slaget, have omkredset det, alt fra den Tid da Vingernes Svaghed og den med

Flyvningen forbundne Anstrængelse, kun tillod korte Udflugter, lige til de nu ere istand til at udfolde en Flyveevne, i Forbindelse med en Orienterings-sands, som indtil for faa Aar siden, hos os var ukjendt og følgelig ogsaa uprøvet.

Ærede Medborgere i og udenfor Foreningen.

Den Tid er forestaaende, da Brevdueforeningens aktive Medlemmer, haabe paa Glæde og Tilfredsstillelse af deres, paa forskjellig Maade havende Opoffrelse i Brevduesagens Tjeneste, men det gaaer ikke sjældent hermed som med mangan anden i Livets travle Virken tilstræbt og forventet Løn for udvist Arbeide, at Haabet brister og Forventningen om Glæde og Tilfredsstillelse forvandles til Tab, Skuffelse og Misnøie. Det gjælder imidlertid om ikke at blive træt, men virke med fornyet Interesse i og for en Sag, der vel udviklet og fremmet paa rette Maade, kan, om Forholdene bød det og Krigsluen atter hærdede i vort lille Lands fredelige Tilværelse, blive af stor og uberegnelig Betydning for Fædrelandet. En saadan Tanke tør imidlertid ikke endnu forudsættes at være tilstede hos den større Del af Medborgere trindt om i Landet, hvisaarsag Foreningen i Anledning af de forestaaende Flyvninger, udbeder sig ærede Medborgeres Velvillie i som udenfor Foreningen. Duernes værste, uforsonlige og ubestikkelige Fjende ere Rovfiglene. Mangan en god Due, maa under dens Flugt til Hjemmet, lade Livet for dens Trang til at myrde for selv at opholde Livet og herimod kan Intet udrettes, men Duerne kan ogsaa saares af Drabsmanden, jages ud af deres Kurs, eller paa anden Maade bringes til, udmattet og hungrig, at søge Hvile og Beskyttelse hos den iøvrigt fremmede Omgivelse, og det er for slige Tilfælde, at Foreningen beder om Velvillie og Understøttelse. En saadan Due kan ikke have noget Værd for den tilfældige Eier udover en hver anden Due, men den kan være af en ikke ringe Betydning for den Mand, paa hvis Slag den er opvoxen og allerede det, at han sættes i Kundskab om de Forhold hvorunder en saadan Due har taget Ophold Andensteds, er den oprindelige Eier en Veiledning ved Bedømmelsen af dens Evner i Brevduesagens Tjeneste. Grundet herpaa, vil det være Foreningen kjær om de, der muligvis i Sommerens Løb maatte komme i Besiddelse af Duer, der ved det paa Vingerne værende Stempel, udviser at til-

høre Medlemmer af Brevdueforeningen, ville indsende saadanne til dens Formand — Grosserer Gjessing, Graabrødre Torv Nr. 18., Kjøbenhavn K. — imod at blive udbetalt Duens fulde Værdi som Handelsvare.

Duerne have saa utrolig det end maa synes ogsaa Fjender blandt Memeskene. Ikke saa sjældent endda erfares, at en af de vingede Budbringere er indtruffen til Hjemmet med synlige Tegn paa, at have været udsat for, at standses i dens Flugt „af det dræbende Bly“ hvisaarsag vi rette den indstændige Anmodning, saavel til dem der udelukkende af Jagt-iver forsøger dræbt hvad de faar paa Skud, som til dem der i Forbindelse med denne Bedrift, tænker paa den at Duernes Drab havende Fordel, at de fremtidig ville skaane Brevduerne under Udøvelsen af deres anstrængende Gjerning og det, hvadenten disse paa Grund af tyk Luft, Taage eller Modvind flyve lavt, eller af Træthed have søgt Hvile. Sluttelig henvender vi os og som vi haabe ikke forgjæves, til Venner af Sagen, med Bøn om, at de hver i sin Kreds ville bidrage hvad de formaa til, at den stedlige Presse, i større eller mindre Ud- drag, bringe disse vore forskjellige Anmodninger, til dens Læseres Kundskab, saa at ogsaa den tage virksom Del i og bidrage dens til, at lette Brevdueforeningens aktive Medlemmer deres, vi kunde godt tilføie, opoffrende og med ikke ringe Tab forbundne Gjerning.

Korrespondance til „Brevduen“, (oversat fra Hollandsk.)

Naar man herhjemme i Danmark eller overhovedet taget i Europa hører Tale om en Mand som har Duer i Hundredevis, da synes vel Enhver at han, for at udtrykke vort Tankebegreb, har „mange“ Duer, men naar man læser om følgende „Dueslag“, saa kan man paa Forhaand være overbevist om, dels at Dueantallet eller Historien ikke er overdreven og dels at man her staar over for det største Dueslag som forefindes paa hele Jorden og vi ville derfor lade Øienvidnet, den bekjendte franske Reisende, Doktor Hipolyte Reinard, selv fortælle:

Jeg befandt mig endnu vedblivende i Buenos Ayres og blev en Dag opmærksom paa, at en ridende Bønde havde 2 meget store af Vidier gjorte Kurvure hængende tværs over Hesten og disse Bure var i Ordets fuldeste Forstand stoppet fulde af

levende Duer, hvilke bleve afleverede til en paa Torvet boende Kjød- og Vildtsælger, og da min Nysgjerrighed nu engang var vakt, spurgte jeg denne hvorfra denne Masse af unge knapt flyvefærdige Duer forskrev sig, svarede han mig at Duerne vare fra Caçeros og at han regelmæssigt erholdt saadanne 3 a 4 Leveringer om Ugen. Caçeros var et gammelt Slot, som nu tildels laa i Ruiner og som i fordums Tid havde været beboet af den berygtede grusomme Dictator Salvator Rosa, at Slottet nok var værd at besees som Ruiner, dog langt mere gennem sin Egenskab at være Verdens største Dueslag, og at Caçeros blot laa 2½ Mil udenfor Buenos Ayres.

Den næste Morgen red jeg saaledes paa et Mulæsel og medtagende en paalidelig Fører ud ad dette store Sletteland, Veiret var herligt, Solen netop denne Dag mindre trykkende end sædvanligt og naaede frem til Caçeros gamle Mure henimod Middag. Undtagen det gamle Slot og nogle faldefærdige Ruiner var Alt endeløse Sletter, som næsten overalt i La Plata, hvor Bøffelen i vild og halvild Tilstand tumler sig i det alenhøie Græs. Jeg overlod Muldyret til Føreren og fik fat i en gammel Kvinde, der, udrustet med en Nøgle, hinkede over Gaardspladsen og aabnede Døren til det midterste Taarn. Allerede langt borte fra da jeg paa Veien saa de gamle 3 Taarne rage op i Veiret, blev jeg opmærksom paa den uendelige Masse Fugleflokke som omsvævede disse, men da jeg gik over Gaardspladsen var det som Solen formørkedes og derfarer en Susen gennem Luften, idet Tusindtal Duer paa en Gang lettede og stod ud i Stepperne. Taarnet som udvendig var glat bygget til alle fire Sider, var indvendigt fra Sandstensgulvet og op til de skraanende Loftspidser bygget saaledes, at hele Muren dannede firkantede Huller, Hul paa Hul, af tvende Murstens Tykkelse, og hvert et Hul var et Duebo. 4,000 saadanne Huller fandtes i samtlige 4 Mure og oppe under Taget paa den rundtomgaaende Gesims byggede Duerne ligeledes, store Masser i Udhulinger, som Dyrene selv havde formet i Dannelserne af deres eget Skarn. Ind i Taarnet kunne jeg ei begive mig, idet Duerne uopholdeligt kastede Skarn ned, hvilket dannede store Høie paa Gulvet og som dog blev udgravet hver 14de Dag; de Huller som vare over 50 Alen fra Marken vare aldrig til at undersøge, der naaede intet Redskab op og disse Hullers Beboere vare kun til at faa fat i ved Skydning, men dette blev aldrig anvendt for ei at skræmme Dyrene i Rugetiden, derimod havde man lange og tykke Stænger som rullede af 2 Mænd langs Taarnets Mure, paa Enden af disse var der lange Jerngaffler med Hager paa som kunde gribe ind i Hullerne og udtrække samt nedkaste de unge Fugle inden disse

endnu kunne gjøre Brug af Vingerne. Vi lukkede atter Porten, thi Støien som den Masse Fugle gjorde var forfærdelig af Tuden, Knurren og Piben, og gennem 12 store Murglugger færdedes Fuglene uafbrudt ud og ind i et Antal, som opgik til flere Tusinde, og jeg lagde Mærke til, at Bundfarven hos næsten alle Duerne var blaa med Schatteringer og Overgange til blaasort samt isprængt hvide Fjer paa Kroppen og i Vingerne. Duerne vare store og velformede, Afstamning og Sammenblanding af Steppe- duen og den hos os kjendte Markdue, og det er min fulde Overbevisning at det er denne Due som i et andet Overgangsstadium er den som ved Kryds- ninger har frembragt den Due, hvilken vi tillægge Brevdue-Egenskaber. Duerne fodre sig Aaret rundt selv og søge deres Føde milevis ude i Stepperne,

kun under Regntiden er et Tilskud af ugentlig 2 Tønder Mais nødvendigt. De vove sig aldrig i Slotsparcken eller Taarnets nærmeste Omgivelser, i Regntiden udbringes Maisen en quart Mil borte fra Slottet paa et Stykke Mark, hvor det høie Græs afbrændes paa en større Strækning og herud flyve Duerne da i tusindtal og tilegne sig Foderet, hvoraf dog meget fortæres af vilde Fuglearter og navnlig Perlehøns. Dr. Rénard beskriver nu den øvrige Del af det gamle Duefæste meget interessant, men Pladsen tillader os kun ovenstaaende, hvilken sikkert vil være af Interesse for vore ærede Læsere.

B. S.